

Pau provisional al PP valencià

La renúncia per sorpresa d'Eduardo Zaplana a la presidència del PP valencià i les maniobres dels seus adeptes per impedir que Francesc Camps encapçalara el partit, finalment frustrades, han intensificat l'enfrontament caïnita entre els dos sectors en què està dividida aquesta formació. La solució que s'ha de pactar aquesta setmana pot ser una eixida falsa a una crisi que sembla eternitzar-se.

Dimarts, 13 d'abril, Eduardo Zaplana enviava un comunicat des del Ministeri de Treball en el qual anunciava la seua renúncia a la presidència del PP valencià i la seua substitució en la junta directiva del partit, finalment ajornada, que s'havia de celebrar el passat dimarts, 20 d'abril. L'actual portaveu del PP al Congrés dels Diputats havia calculat mil·lètricament els temps i les formes. L'anunci arribava quan l'estructura central del PP estava absorbida per la preparació dels discursos de la presa d'investidura de José Luis Rodríguez Zapatero. A més, el president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, que no havia estat informat en cap moment d'aquesta renúncia, no era nomenat com a successor d'Eduardo Zaplana al front del partit.

L'actuació de l'exalcalde de Benidorm estava coordinada amb els seus principals peons al País Valencià, que havien preparat un desafiament obert al president de la Generalitat, qui en diverses ocasions ja ha mostrat el seu interès a encapçalar el partit. L'endemà de la renúncia de Zaplana, els seus seguidors començaven una campanya intensa per recollir avals perquè José Joaquín Ripoll, president de la Diputació d'Alacant, un dels polítics més pròxims a Zaplana, fóra qui substituïra l'exministre al front del PP valencià. D'aquesta manera, la guerra larvada pel control del partit conservador entre els dos sectors enfrontats des de fa quasi un any havia esclatat obertament.

Cadascuna de les dues faccions va espremer tots els seus ressorts per mostrar quina era la força amb què comptava al partit. Ripoll exhibia el suport que tenia en una junta directiva feta a mesura d'Eduardo Zaplana i el control quasi total

de les comarques alacantines. Camps, per la seua banda, mostrava el control gairebé absolut que encara avui conserva el president de la Diputació i del PP de Castelló, Carlos Fabra, en la seua circumscripció, i el creixent pes a València. Els vint-i-set alcaldes de les poblacions més importants de València governades pel PP feien un dinar de suport a la candidatura de Camps liderat per l'alcaldesa de València, Rita Barberà. S'apuntava així que a la circumscripció de València es jugava la partida més tensa, i s'evidenciava que els dos grans puntals de Zaplana, el secretari provincial del partit, Serafín Castellano, i el president de la Diputació de València, Fernando Giner, començaven a perdre el control del partit.

La guerra es traslladava també a la premsa. Els mitjans conservadors, molt dividits, es posicionaven clarament amb algun dels dos bàndols enfrontats. *El Mundo* i *Diario de Valencia*, un pamflet d'escassíssima difusió dirigit per Jesús Sánchez Carrascosa que insulta habitualment el president de la Generalitat, apostaven per la candidatura promoguda per Eduardo Zaplana. Canal 9, controlada encara amb mà de ferro per l'exministre, jugava també amb la bassa del silenci i no informava de la reunió d'alcaldes de suport a Camps. *Las Provincias*, el gran diari de la dreta valenciana, per la seua banda, accentuava el to de la campanya contra Zaplana que manté des de final del 2002 i apostava, com des de fa mesos, per la candidatura de Camps. La tradició d'hermetisme orgànic que des de fa anys ha imposat José María Aznar saltava pels aires durant alguns dies amb constants filtracions de tots els sectors als mitjans de comunicació.

Els dirigents del carrer de Gènova, a Madrid, finalment, posaven mà en el

conflicte obert al País Valencià amb una aposta discreta del secretari general del PP, Mariano Rajoy, i del secretari general adjunt, Ángel Acebes, per Francesc Camps com a president del partit, però també amb l'intent que Eduardo Zaplana, actual portaveu del partit al Congrés, no eixira massa derrotat. L'aparell estatal del PP coordinava a començament de la setmana passada la creació d'una comissió negociadora entre els dos bàndols en conflicte amb la consigna que havien d'arribar a un acord a començament d'aquesta setmana. Per part dels partidaris de Zaplana, acudien a aquesta comissió informal Serafín Castellano i José Joaquín Ripoll. Per part de Camps, Carlos Fabra i Gerardo Camps, conseller d'Economia i un dels homes de màxima confiança del president de la Generalitat. Amb la creació d'aquesta comissió, que a l'hora de tancar l'edició d'aquest setmanari no havia arribat a cap acord, es posava sobre la taula de negociació allò que realment interessa Zaplana, més enllà dels noms, com és que se li respecten les quotes de poder que actualment té al País Valencià i que podria haver perdut amb un relleu tranquil al capdavant del PP valencià, després del qual el president Camps hauria tingut les mans més lliures per modificar les correlacions de poder.

Els zaplanistes controlen a hores d'ara l'estructura del partit, el grup parlamentari de les Corts Valencianes, tres conselleries del Govern valencià i les diputacions de València i d'Alacant, a més d'algunes empreses públiques, entre les quals hi ha un dels objectius més cobejats per tots, Canal 9.

La intenció de Zaplana és col·locar peons del seu sector per davall de Francesc Camps al partit, a la secretaria i a la vice-secretaria general, per controlar el procés que conduirà aquesta força política al congrés de la pròxima tardor, i així evitar que el president de la Generalitat acabe controlant completament les regnes del partit. També volen apuntalar dues de les persones que més perill corren, el president de la Diputació de València, Fernando Giner, que és a hores d'ara contestat per la major part dels seus diputats, i Serafín Castellano, president provincial del PP a València, que

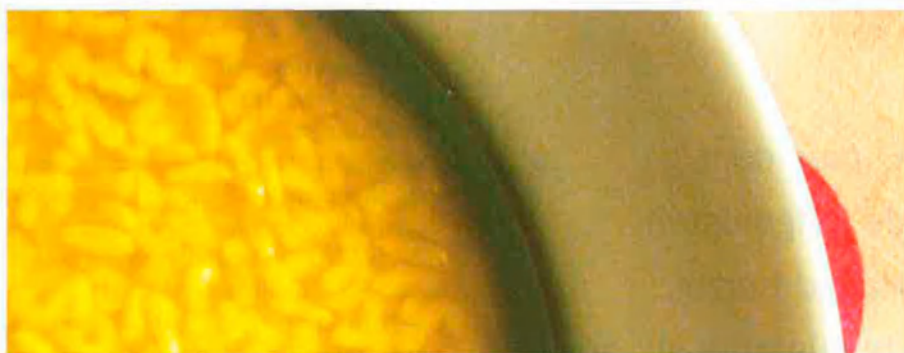

Francesc Camps, president de la Generalitat, i José Joaquín Ripoll, president de la Diputació d'Alacant, els dos candidats a presidir el PP valencià, se saluden en un acte el passat dimarts 20 d'abril.

podria ser descavalcat del càrrec per les seues mateixes bases. Les disputes més fortes, però, poden arribar pel control de Canal 9. Els partidaris de Camps consi-

deren irrenunciable accedir al control d'aquesta emissora.

Miquel Calvet

VII setmana 25 D'ABRIL PER LA LLENGUA

Del 26 al 30 d'abril de 2004

POESIA. ARGOLLES DE MAR. Música i poesia a càrrec de Miquel Ferragut i Isabel García, acompanyats de ritmes mediterranis. Dilluns, 26 d'abril, a les 19 hores. Auditori Muntaner del Col·legi Major Lluís Vives. Entrada lliure.

FIRA. FIRA D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA. Cercavila amb gegants i cabuts. Dimarts, 27 d'abril, de 10 a 15 hores. Plaça central del campus de Burjassot.

CINEMA. EL SENYOR DELS ANELLS: EL RETORN DEL REL. Dimecres, 28 d'abril, a les 20 hores. Cinema Aragón. Entrada amb carnet de la UV o de la UPV.

TEATRE. TONI ALBÀ (col·laborador d'Andreu Buenaliente) amb l'obra L'ombra. Dijous, 29 d'abril, a les 19.30 hores. Saló d'Actes de la Facultat de Filologia (Av. Blasco Ibáñez, 32). En col·laboració amb la facultat de Filologia. Entrada lliure.

MÚSICA. Concert Rock: LA GOSSA SORDA / BAIJOQUETA ROCK / ANTONIA FONT. Dijous, 29 d'abril, a les 22.30 hores. Sala Cormorán (c/ de sant Vicent, 200). Entrada amb carnet de la UV o de la UPV. Sorteig de la campanya de matrícula.

AL TALL. Divendres, 30 d'abril, a les 22.30 hores. Claustre de la Nau (en col·laboració amb el Vicerectorat de Cultura). Entrada lliure.

* Tots els actes són gratuïts i aquells que se celebren en llocs tancats tenen l'aforament limitat.

UNIVERSITAT
DE VALÈNCIA

Servei de Normalització Lingüística